

LONE (Melodi: René Giannini. Tekst: Allan E. Petersen)

Skottegårdsskolen 1961 – 62. Det er Munkløv til venstre med hånden på Lones skulder!

Skoleklokken kimer
Du går foran mig.
Vi skal ned til Munkløvs timer:
Blokfløjte og leg!
Og du hed Lone Nielsen,
Og jeg gik helt i stå,
Men skæved´ til dit brune hår,
For ih, hvor var det pænt, det hår,
og hvem der turde røre ved det,
sige nogle pæne ord....

Lone! Lone. Jeg fik aldrig sagt det til dig.
Hele fjerde klasse var du min store kærlighed!

Glemte sangduetter,
Durskala og mol,
Tegned´ bare små portrætter,
Bag skoletaskens skjold -
Hvad Munkløv gik og sagde,
Det raged´ mig en fjer,
Jeg tænkte kun på Lones hår,
For lh, hvor var det pænt det hår.
I morgen tør jeg sige det -
Måske en skønne dag, måske!

Lone! Lone. Jeg fik aldrig sagt det til dig.
Hele fjerde klasse var du min store kærlighed!

Sove ku´ jeg ikke,
Nu var det min dag!
Efter skole vil jeg spørge:
Ska´ vi følges hjem?
Jeg bærer skoletasken,
og gi´r din hånd et klem,
Og vandrer med dig på din vej -
Helt til Kastrupgård såmænd -
Og bli´r måske din bedste ven´,
Og siger alt, jeg havde tænkt....

Lone! Lone. Jeg fik aldrig sagt det til dig.
Hele fjerde klasse var du min store kærlighed!

Munkløvs hånd noterer -
Hvad sku´ der nu ske?
Var det noget med karakterer,
Ulykker måske?
Nej, det var meget værre,
For Nielsens har købt hus,
Og Lones far fik andet job,
Så nu ska de til Jylland og
Vi ska´ ha en ny i klassen!

Lone er gået ud af skolen!

Lone! Lone. Jeg fik aldrig sagt det til dig.
Hele fjerde klasse var du min store kærlighed! X 2